

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

31 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul acestuia Danciuc Ghenadie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019 și a sentinței Judecătoriei Ungheni din 17 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Todorov Dmitrii Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. xxxxx r-nul xxxxx, domiciliat s. xxxx r-nul xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 10.12.2014 – până la 17.02.2016

instanța de apel:

de la 19.12.2018 – până la 12.02.2019

instanța de recurs ordinar:

de la 19.04.2019 – până la 31.07.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 17 februarie 2016, Todorov Dmitrii Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare;
- art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare;

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit lui Todorov Dmitrii pedeapsă definitivă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată față de Todorov Dmitrii, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Todorov Dmitrii, la data de 19 martie 2014, în jurul orei 16.30, aflându-se împreună cu Mogîldea Mariana la domiciliul bunicii sale, Coșcodan Ecaterina, amplasat în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a-l prezenta unui cunoscut pe scurt timp, a dobândit ilicit de la Mogîldea Mariana un notebook ce aparține lui Macari Serghei, aflat în folosința acesteia, după care a plecat într-o direcție necunoscută și nici până la momentul de față nu l-a restituit, cauzându-i părții vătămate Macari Serghei o daună materială considerabilă.

Tot el, la 19 martie 2014, aflându-se împreună cu Mogîldea Mariana la domiciliul bunicii sale, Coșcodan Ecaterina, amplasat în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, profitând de faptul că nu este observat de careva persoane, în mod tainic a sustras din geanta lui Mogîldea Mariana bani în sumă de 3.000 ruble rusești, care conform ratei oficiale de schimb valutar a BNM constituia suma de 1.109 lei, ce aparțin lui Macari Serghei, cauzându-i acestuia daună materială considerabilă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Todorov Dmitrii, a fost calificată *de drept* în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal– escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile; precum și în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel, la data de 30 noiembrie 2018, de inculpat, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată nu a apreciat corespunzător probele, nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei;

- a aflat că este anunțat în căutare de la sora sa și ulterior s-a adresat singur la poliție;

- și-a întemeiat în Ucraina o familie, are doi copii minori și au nevoie de susținerea lui.

3.1 Inculpatul, la data de 08.12.2018, a înaintat apel suplimentar, unde a menționat că, recunoaște vina și solicită o pedeapsă mai blândă, precizând că solicită achitarea sa pe capătul de învinuire ce vizează infracțiunea de escrocherie, deoarece declarațiile părții vătămate și a martorului pe acest epizod nu corespund adevărului, fiind oferite din motive de răzbunare, precizând că recunoaște vina în partea ce vizează episodul de furt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019, a fost admis apelul declarat, inclusiv cel suplimentar, fiind casată sentința, inclusiv și din oficiu în conformitate cu art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Todorov Dmitrii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Lui Todorov Dmitrii, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă de 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Todorov Dmitrii i-a fost fixată pedeapsă definitivă cu închisoare, pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a menționat că, prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, pentru modificarea unor acte legislative, publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova, 309-320/498 din 17.08.2018, la articolul 190 Cod penal, în

dispoziția alineatului (1), textul "înșelăciune sau abuz de încredere" s-a substituit cu textul "inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile"; în dispoziția alineatului (2), litera c) s-a exclus.

Instanța de apel analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ținând cont de prevederile art. 190 Cod penal, a constatat că, Todorov Dmitrii, la data de 19 martie 2014, în jurul orei 16.30, aflându-se împreună cu Mogîldea Mariana la domiciliul bunicii sale, Coșcodan Ecaterina, amplasat în s. Xxxxx r-nul Xxxxx, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a-l prezenta unui cunoscut pe scurt timp, a dobândit ilicit de la Mogîldea Mariana un notebook ce aparține lui Macari Serghei, aflat în folosința acesteia, după care a plecat într-o direcție necunoscută și nici până la momentul de față nu l-a restituit, cauzându-i părții vătămate Macari Serghei o daună materială considerabilă.

Astfel, instanța de apel a constata că, prin acțiunile sale intenționate Todorov Dmitrii a săvârșit escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic, încheierea căruia a fost determinată de comportament dolosiv și viclean, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, adică infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal.

De către instanța de apel, în urma analizei declarațiilor inculpatului, în raport cu alte probe, acestea au fost apreciate ca fiind parțial veridice, deoarece atât în cererile de apel, cât și în cadrul ședinței de judecată în ordine de apel, nu a relatat date consecutive.

În continuare, instanța de apel a menționat că, deși inculpatul a indicat în cererile de apel că nu recunoaște comiterea infracțiunii de escrocherie, iar în ședința instanței de apel a recunoscut vina, aceasta se confirmă prin declarațiile martorilor Diaconu Mihaela, Cotovici Rodica, părților vătămate Mogîldea Mariana, Macari Serghei, precum și prin materialele dosarului și anume: (f.d. 17 v.1) - raport-denunț din data de 09.04.2014; (f.d. 19 v. 1) plângerea lui Mogîldea M. din data de 21.03.2014; (f.d. 20 v. 1) proces-verbal de cercetare la fața locului din data de 21.03.2014, prin care se atestă că a fost cercetată gospodăria lui Coșcodan Ecaterina; (f.d. 31 v. 1) ordonanță privind recunoașterea persoanei în calitate de parte vătămată din data de 26.04.2014; (f.d. 32, v. 1) proces-verbal de audiere a părții vătămate Mogîldea Mariana din 16.04.2014; (f.d. 35, v. 1) cererea lui Macari Serghei, prin care solicită să fie recunoscut ca parte vătămată; (f.d. 37. V. 1) proces-verbal de audiere a părții vătămate Macari Serghei; (f.d. 38, v. 1) cererea lui Macari Serghei, prin care solicită să fie recunoscut ca parte civilă; (f.d. 39, v. 1) ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui Macari Serghei;

(f.d. 40, V. 1) ordonanță de recunoaștere în calitate de reprezentant legal al martorului minor Diaconu Mihaela-Diaconu Valentina; (f.d. 41- 42, v. 1) proces-verbal de audiere a martorului minor Diaconu Mihaela; (f.d. 68, v. 1) ordonanță privind începerea urmăririi penale din data de 16.06.2014; (f.d. 75, v. 1) plângerea lui Cotovici Rodica din data de 09.06.2014; (f.d. 77, v. 1) proces-verbal de audierea a victimei Cotovici R. din 09.06.2014; (f.d. 80. V. 1) proces-verbal de audiere a părții vătămate Cotovici Rodica din 13.06.2014; (f.d. 96, v. 1) certificat eliberat lui Todorov Dmitrii, prin care se atestă că ultimul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru; (f.d. 97-98, v. 1) cererea 246 eliberată de Secția Statistică a S.M.O. a IP Ungheni, în care sunt indicate antecedentele penale în privința lui Todorov Dmitrii; (f.d. 119, v. 1) ordonanță din 18.07.2014 privind conexarea cauzelor penale nr. 2014360279 și 2014360409 într-o singură cauză penală cu atribuirea numărului unic 2014360279; (f.d. 120, v. 1) ordonanță de punere sub învinuire în privința lui Todorov Dmitrii din data de 21.07.2014; (f.d. 123, v. I) ordonanță privind dispunerea investigațiilor în vederea căutării învinuitului Todorov Dmitrii din data de 21.07.2014; (f.d. 158, v. 1) ordonanță de punere sub învinuire în privința lui Todorov Dmitrii din data de 21.07.2014; (f.d. 161-162, v. I) proces-verbal de audiere a învinuitului Todorov Dmitrii din data de 20.10.2014; (f.d. 196-197, v. I) proces-verbal de audiere a părții vătămate Savciuc Ruslan din data de 20.10.2014; (f.d. 208. v. 1) cererea lui Cotovici Rodica din data de 11.11.2014, prin care ultima solicită încetarea examinării cauzei în privința lui Todorov Dmitrii, din motiv că prejudiciul i-a fost restituit și careva pretenții nu are; (f.d. 219-220, v. I) ordonanța din 20.11.2014 prin care s-a admis cererea părții vătămate Cotovici R., cu încetarea parțială a urmăririi penale în privința lui Todorov Dmitrii; (f.d. 226, v. 1) proces-verbal de confruntare din data de 26.11.2014 dintre partea vătămată Mogîldea Mariana și Todorov Dmitrii; (f.d. 236, v. 1) ordonanță de punere sub învinuire a lui Todorov Dmitrii din data de 04.12.2014; (f.d. 239, v. I) proces-verbal de audiere a învinuitului Todorov Dmitrii din data de 05.12.2014; (f.d. 240, v. I) proces-verbal de anunțare a învinuitului despre terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor dosarului penal pentru luarea cunoștinței din data de 05.12.2014; (f.d. 242, v. 1) cererea lui Mogîldea Mariana, prin care solicită încetarea cauzei penale în privința lui Todorov Dmitrii, din motiv că prejudiciul i-a fost restituit și careva pretenții nu are; (f.d. 243, v. 1) cererea din 05.12.2014 a lui Todorov Dmitrii prin care solicită încetarea parțială a urmăririi penale; (f.d. 244, v. 1) ordonanța din 05.12.2014, prin care s-a admis cererea părții vătămate Mogîldea Mariana, cu încetarea parțială a urmăririi penale în privința lui Todorov Dmitrii.

La capitolul, individualizării, stabilirii categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria celor mai puțin grave, de faptul că inculpatul a săvârșit faptele în stare de recidivă, anterior a fost condamnat de mai multe ori, în cadrul ședinței instanței de apel a recunoscut faptele incriminate lui, la locul de trai se caracterizează negativ, prezența circumstanței agravante la caz – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai fost condamnată pentru infracțiuni similare, din care motiv a ajuns la concluzia de a aplica lui Todorov Dmitrii pedeapsă cu închisoare, inclusiv prin

prisma art. 84 alin. (1) Cod penal, pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

6. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către :

6.1 Inculpat, la data de 18.03.2019, care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie casată parțial decizia instanței de apel, în partea condamnării în baza art. 190 Cod penal, cu achitarea lui pe acest capăt de învinuire și cu aplicarea unei pedepse mai blânde, conform prevederilor art. 90 sau art. 90¹ Cod penal, pentru comiterea infracțiunii de furt.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nu a ținut cont de motivele invocate în apel;
- în ședința instanței de apel, nu a fost prezentă partea vătămată Mogîldea Mariana, fiindu-i încălcat dreptul la împăcare;
- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, benevol s-a predat organelor de poliție, ceea ce constituie o circumstanță atenuantă.

6.2 Inculpat, la data de 29 martie 2019, unde solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pe capătul de învinuire de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, să fie aplicată în privința lui Legea nr. 210 privind amnistia și să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă neprivativă de libertate, în baza art. art. 90-90¹ Cod penal.

În motivarea recursului invocă:

- i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO, prin faptul că în prima instanță cauza a fost examinată în lipsa lui, nu i-au fost înmânate copiile hotărârilor instanțelor de fond;
- cauza a fost examinată în instanța de apel în lipsa părților vătămate;
- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel;
- nu s-a luat în considerație predarea de bună voie organelor de poliție;
- în privința lui urmau a fi aplicate prevederile Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia.

În drept, recurentul invocă în calitate de temeieri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6), 10), 11), 12), 13) Cod de procedură penală.

6.3 Avocatul Danciu Ghenadie în numele inculpatului, la data de 11.04.2019, care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Todorov Dmitrii să fie achitat pe capătul de învinuire pentru comiterea infracțiunii de escrocherie.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nu a luat în considerație motivele invocate de inculpat, respingându-le ca nefondate;
- reieșind din dispoziția art. 190 alin. (1) Cod penal, trebuie să existe un act juridic nul sau anulabil încheiat între victima escrocheriei și făptuitor;
- nulitatea presupune emiterea unei hotărâri judecătorești, respectiv abia după soluționarea cauzei privind acțiunea în nulitate, va fi deschisă calea aplicării art. 190 Cod penal. Adică, legea pune în dependență răspunderea penală de declararea judecătorească a nulității în condițiile stabilite de Codul civil. Pentru existența infracțiunilor de escrocherie, este necesară declararea judecătorească a nulității actului

juridic;

- în cazul celei de a doua ipoteze "ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile", imputarea infracțiunii de escrocherie trebuie să se bazeze inițial pe o hotărâre judecătorească care să constate nulitatea actului juridic încheiat prin dol. Prin urmare, existența dolului la încheierea actului juridic se va face exclusiv într-un proces civil și nici într-un caz nu poate fi făcută în cadrul unui proces penal.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate și a solicitat de a decide inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate, iar decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal atestă că, inculpatul invocă la caz temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 4), 5), 6), 10), 11), 12), 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar apărătorul acestuia își întemeiază recursul declarat prin prisma pct. 8) al aceleiași norme.

Verificând lucrările dosarului în raport cu criticile invocate de către recurenți, Colegiul consideră că, nici un temei de casare din cele menționate mai sus nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

Potrivit pct. 4) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocat de către inculpat ca incident în speța dată, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii*. Prin prisma acestui temei de recurs inculpatul invocă judecarea cauzei în prima instanță în lipsa lui, însă verificând lucrările dosarului Colegiul penal apreciază aceste alegații ca nefondate.

Potrivit procesului-verbal din 05.12.2014 inculpatul și apărătorul său au fost înștiințați despre terminarea urmăririi penale, fiindu-le prezentate materialele dosarului penal pentru cunoștință (f.d. 240, v. 1). Inculpatul cunoștea despre obligația de a se prezenta în fața instanței pentru a fi examinată cauza penală privind învinuirea

comiterii faptelor prejudiciabile imputate lui. Totodată, reieșind din materialele dosarului, inculpatul cunoștea despre faptul aflării cauzei penale pe rolul Judecătoriei Ungheni, fapt confirmat prin cererile adresate instanței, prin care a solicitat în primul caz, la data de 19.02.2015 (f.d. 37, v. 2), amânarea judecării cauzei din motiv că este spitalizat, obligându-se să se prezinte la următoarea ședință de judecată, în cel de-al doilea caz a înaintat cerere la data de 05.03.2015 (f.d. 40, v. 2) solicitând, la fel, amânarea judecării cauzei pentru a se prezenta cu avocatul contractat. Însă, inculpatul cunoscând despre aflarea cauzei pe rolul instanței de judecată, ulterior nu s-a mai prezentat în instanță, din care motiv a fost anunțat în căutare, fiindu-i stabilită măsura preventivă - arestarea preventivă. În asemenea situație, Colegiul consideră că, prima instanță a avut suficiente motive legale de a judeca cauza în lipsa inculpatului, deoarece acesta s-a eschivat de a se prezenta în fața instanței de judecată.

Sub aspectul temeiului pentru recurs invocat de inculpat și prevăzut la pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, acesta invocă faptul că cauza a fost judecată în apel în lipsa părții vătămate Mogîldea Mariana. În contextul în care, atât inculpatul, cât și apărătorul acestuia nu au solicitat de a fi audiată suplimentar victima, iar inculpatul Todorov Dmitrii în ședința instanței de apel fiind audiat a recunoscut că, a sustras 3.000 ruble și notebookul (f.d. 144, v. 2), respectiv examinarea cauzei în instanța de apel în lipsa părții vătămate Mogîldea Mariana, nu reprezintă un argument suficient, care ar justifica casarea hotărârii judecătorești pentru acest motiv.

Cu referire la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în temeiul căruia inculpatul indică precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, Colegiul constată lipsa în recursurile declarate a oricărei motivații desfășurate, precum și lipsa argumentelor concrete și esențiale la caz, care în viziunea recurentului ar vicia hotărârile contestate.

Colegiul penal, analizând textul deciziei recurate constată că, instanța de apel în hotărârea pronunțată, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat a ajuns la concluzia de a recalifica acțiunile inculpatului pe episodul de escrocherie din prevederile art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal în cele prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, în urma survenirii modificărilor în legislația penală, respectiv nu au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-se asupra argumentelor principale invocate în apel, iar hotărârea adoptată cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția. Deci, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești a constatat și expus situația de fapt și de drept reținută, just concluzionând că aceste infracțiuni au fost comise cu vinovăție anume de către inculpatul Todorov Dmitrii, acțiunile acestuia fiind corect încadrate în baza art. 190 alin. (1) și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal. În asemenea împrejurări, Colegiul penal consideră că, de fapt invocările recurentului sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ, de fiind expuse argumentele eroarea de drept invocate.

Se mai reține că, apărătorul inculpatului invocă în prezenta speță incidența cazului de casare prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar inculpatul în unul din recursurile declarate indică la temeiurile pentru recurs și pct.

12) al aceleiași norme. Respectiv instanța de recurs reține că, recurenții invocă concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă, din argumentele recursurilor declarate se constată, că în opinia acestora, nu a fost confirmată vina inculpatului în comiterea infracțiunii de escrocherie imputate. Astfel, inculpatul și apărătorul acestuia în recursurile declarate semnalează temeiul de casare sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume neîntrunirea elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, solicitând în cele din urmă achitarea lui Todorov Dmitrii pe acest capăt de învinuire. Prin urmare, este inconsistentă invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar menționat în textul unuia din recursurile declarate de către inculpat.

În continuare, temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Contrar argumentelor invocate de recurenți sub aspectul acestui temei de recurs, Colegiul reieșind din lucrările dosarului constată că, inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 190 alin. (1) și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal. La caz, recurenții nu sunt de acord cu stabilirea vinovăției inculpatului pe episodul imputat și prevăzut de art. 190 alin. (1) Cod penal. De menționat este că, inculpatul în apelul declarat a invocat dezacordul cu stabilirea vinovăției pe acest episod imputat lui, însă la etapa cercetării judecătorești în instanța de apel, Todorov Dmitrii fiind audiat a declarat, că recunoaște vina și a menționat că a sustras un laptop cu scopul de a-l realiza și suma de 3.000 ruble, de la partea vătămată Moghîldea Mariana (f.d. 144, v. 2). Mai mult ca atât, în instanța de apel potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 148, v. 2), apărătorul inculpatului a specificat că inculpatul a recunoscut vina și acțiunile acestuia urmează a fi recalificate în virtutea modificărilor survenite în legea penală, iar inculpatul în luarea de cuvânt a reiterat că recunoaște vina și solicită stabilirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal (f.d. 150, v. 2). Astfel, ținând cont de poziția procesuală a părții apărării, instanța de apel în hotărârea adoptată și-a focusat argumentarea în partea recalificării acțiunilor inculpatului pe episodul de escrocherie, în urma modificărilor survenite în legislația penală și asupra individualizării pedepsei. Respectiv, instanța de apel nu a analizat argumente privitor la nerecunoașterea vinovăției pe episodul de escrocherie, deoarece inculpatul în cele din urmă a recunoscut vina pe acest capăt de învinuire și nu a pus-o în discuție la etapa judecării apelului. Cu toate acestea, instanța de apel a descris probele prin care s-a confirmat vina inculpatului la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal. În asemenea situație, Colegiul penal consideră că, incidența temeiului de casare prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură

penală și semnalat la caz de recurenți, nu poate constitui obiect de discuție în procedura recursului ordinar, deoarece argumentele invocate prin prisma acestui motiv de recurs nu au fost discutate în ordine de apel, ceea ce este inadmisibil ținând cont de dispoziția alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căreia *temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel.*

Un alt temei de casare invocat de către inculpat în recursurile declarate, este incidența pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, acesta considerând că în speță este posibil de a aplica în privința lui prevederile art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune, pe episodul de furt. Opozant celor invocate de recurent, Colegiul penal menționează că aplicarea suspendării condiționate a pedepsei, conform art. 90 Cod penal, impune anumite condiții ce se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Reieșind din hotărârea atacată, instanța de apel a reținut că inculpatul, deși a săvârșit două infracțiuni mai puțin grave, s-a ținut cont de faptul că circumstanțe atenuante din cele prevăzute la art. 76 Cod penal, nu au fost reținute în speța dată, iar ca circumstanță agravantă, potrivit art. 77 Cod penal a fost reținut faptul săvârșirii infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare și a comis crimele imputate în stare de recidivă. Mai mult ca atât, Colegiul atestă că, la materialele cauzei sunt anexate patru sentințe de condamnare în privința lui Todorov Dmitrii (f.d. 99-104, v. 1), în toate cazurile acesta a fost recunoscut vinovat pentru săvârșirea infracțiunilor de furt, fiind condamnat la pedepse neprivative de libertate, cât și la pedeapsă cu închisoare și cu executare. De asemenea, la dosar este anexată și caracteristica inculpatului, eliberată de către Primăria s. Năpădeni r-nul Ungheni, potrivit căreia ultimul se caracterizează negativ (f.d. 105, v. 1). Ținând cont de cele expuse mai sus, instanța de apel a avut suficiente temeiuri de a ajunge la concluzia că, scopul pedepsei penale în cauza deferită judecării poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei cu închisoare, deoarece comiterea infracțiunilor, îndeosebi a celor de sustragere și dobândire ilicită a bunurilor altor persoane, pentru inculpatul Todorov Dmitrii, a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepselor neprivative de libertate nu-și produc efectul, pentru ca acesta să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Astfel, în opinia instanței de recurs, cumulul de împrejurări constatate la caz, a permis întemeiat instanței de apel excluderea unei pedepse condiționate sau nonprivative de libertate, deoarece inculpatului anterior i-au fost numite prin condamnare pedepse neprivative, fiindu-i acordată șansa pentru corectare, reeducare și reintegrare în societate. Ultimul însă, concluzii de rigoare nu și-a făcut și nu a stat pe calea corijării.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel justificat a stabilit inculpatului pentru săvârșirea infracțiunilor imputate, pedeapsă definitivă, prin prisma art. 84 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din care considerente, instanța de

recurs v-a respinge ca neîntemeiate alegațiile recurentului privind posibilitatea aplicării pentru fapta săvârșită a unei pedepse cu suspendare condiționată, conform art. 90 Cod penal.

Privitor la alegațiile inculpatului, precum că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, acesta benevol s-a predat organelor de poliție, Colegiul consideră aceste critici ca fiind nepertinente, deoarece la materialele cauzei este anexată înștiințarea Inspectoratului de poliție Ungheni (f.d. 113, v. 2), potrivit căreia la data de 24.11.2018, în urma măsurilor speciale întreprinse de către colaboratorii SPC a IP Ungheni, Todorov Dmitrii, a fost reținut și plasat în IDP al IP Nisporeni. Astfel, se constată că reținerea inculpatului nu a avut loc în urma predării benevole a acestuia, dar în urma acțiunilor de investigare a colaboratorilor de poliție. Mai mult ca atât, chiar și în cazul în care inculpatul s-ar fi predat benevol, nu poate fi neglijat faptul că acesta s-a eschivat pe o perioadă mai mult de trei ani, cunoscând că are intentată o cauză penală ce se afla pe rolul instanței de judecată, fără a da dovadă de diligența respectivă, astfel, încât să manifeste interes față de rezultatul acestui proces penal, îndeosebi în cazul în care a fost anterior condamnat nu odată și care nu avea cum să nu cunoască efectele și consecințele procedurilor penale.

În continuare, instanța de recurs notează că, inculpatul a invocat și temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege*. Reieșind din această normă, Colegiul menționează că aceasta cuprinde la rândul său 6 situații în care ar fi incidente casării hotărârile instanțelor de fond, însă din recursurile declarate de către inculpat nu se atestă existența nici unei argumentări sub aspectul căreia condiții își întemeiază criticile.

Colegiul penal reține că, inculpatul în recursurile declarate invocă posibilitatea aplicării în privința sa a dispozițiilor Legii privind amnistia nr. 210 din 29.07.2016.

La acest capitol, instanța de recurs menționează că, prevederile art. 10 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 210, stipulează că amnistierea nu se aplică persoanei inculpate ce nu a reparat integral prejudiciul cauzat, prin infracțiunea pentru care este acuzată. Adică, căința activă trebuie manifestată în așa mod încât inculpatul să nu cadă sub incidența restricțiilor formulate de legislator în art. 10 lit. k) din Legea nr. 210. Față de cele ce preced, se impune concluzia că instanța urmează să verifice, dacă inculpatul a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiunea comisă, care include atât repararea prejudiciului material, cât și a celui moral, precum și cheltuielile de judecată, suportate de partea vătămată.

Instanța de apel este în drept să aplice amnistierea inculpatului, prin casarea sentinței și pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal, dacă, la judecarea apelului, sunt prezentate probe că partea vătămată nu are anumite pretenții pecuniare.

La fel, instanța de apel este în drept să aplice amnistia, dacă sunt prezentate probe că inculpatul a recuperat integral prejudiciul stabilit prin sentință, cu condiția

că deliberând, instanța de apel, va ajunge la concluzia că prima instanță corect a determinat cuantumul prejudiciului cauzat părții vătămate, în atare situație, Legea nr. 210 este aplicabilă speței.

La judecarea cauzei în ordine de apel, partea apărării a invocat acel fapt că, partea vătămată Mogîldea Mariana a depus la urmărirea penală o cerere prin care a solicitat încetarea procesului penal în privința lui Todorov Dmitrii, pe motiv că s-a împăcat cu ultimul (f.d. 242, v. 1). Însă, această cerere se referea doar în partea prejudiciului cauzat pentru telefonul sustras de la Mogîldea Mariana, cerere care a fost acceptată de către organul de urmărire penală și care prin ordonanța din 05.12.2014 a încetat parțial urmărirea penală în privința inculpatului, în partea sustragerii telefonului mobil, pe motiv că s-a împăcat cu partea vătămată (f.d. 244-245, v. 1). Respectiv, urmărirea penală a continuat în privința inculpatului pentru faptul sustragerii sumei de 3.000 ruble de la partea vătămată Mogîldea Mariana, acțiuni prejudiciabile ce i-au fost incriminate lui Todorov Dmitrii prin rechizitoriu și calificate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, precum și pe faptul dobândirii ilicite a notebook-ului, ce aparține lui Macari Serghei, acțiuni calificate ca escrocherie. Reieșind din lucrările dosarului, nu se atestă careva probe că pe capetele de învinuire imputate inculpatului au fost recuperate prejudiciile cauzate părților vătămate.

Așadar, instanța de recurs relevă că, în speța dată nu a fost îndeplinită condiția prevăzută la art. 10 lit. k) din Legea nr. 210, deoarece inculpatul nu a reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiunile comise, respectiv nu poate fi aplicat actul amnistiei în privința ultimului.

Cât privește invocarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în cazul în care *a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului*, Colegiul penal constată că nici acesta nu este imputabil prezentei spețe, deoarece modificările intervenite în legea penală și anume la art. 190 Cod penal, au fost aplicate la caz de către instanța de apel, fiind recalificate acțiunile inculpatului de la prevederile art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, precum i-a fost imputat în rechizitoriu la dispozițiile art. 190 alin. (1) Cod penal, respectiv ultimului i-a fost stabilită și o pedeapsă cu închisoare pe un termen mai mic, beneficiind de efectele legii penale mai favorabile.

Privitor la aserțiunile inculpatului, precum că nu a fost escortat la ședința de judecată, când a fost pronunțată motivată decizia instanței de apel, Colegiul apreciază acest fapt ca unul ce nu generează o răsturnare a hotărârii judiciare, deoarece dispozitivul deciziei a fost pronunțat în prezența inculpatului și avocatului acestuia, iar hotărârea motivată a fost expediată participanților la proces pentru cunoștință, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere anexată la materialele cauzei (f.d. 170, v. 2).

Având în vedere cele expuse, Colegiul penal atestă că nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept invocate, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, respectiv recursurile ordinare declarate de către inculpat și avocatul acestuia, se apreciază ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul acestuia Danciuc Ghenadie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019, în cauza penală în privința lui **Todorov Dmitrii Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 29 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda